

ROMANIA
CURTEA DE APEL IASI
SECTIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Dosar nr. /89/2006

DECIZIE NR. 150 /C.A.

Ședința publică de la 27 Aprilie 2007

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

S-a luat în examinare la contenciosul administrativ în vederea pronunțării recursul formulat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Jud. Vaslui cu sediul în Vaslui , str. Ștefan cel Mare , nr.56 în contradictoriu cu reclamantul P.F. cu sediul în Vaslui , str. , nr. , sc. , et. , apart. împotriva sentinței civile nr.193/C.A. din 14 decembrie 2006 pronunțată de Tribunalul Vaslui în dosarul nr. /89/2006 având ca obiect anulare acte control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședința publică lipsesc părțile.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei : dezbaterile au avut loc în ședința de judecată din 23 aprilie 2007 fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea zi care face parte integrantă din prezenta. Pentru studiu,deliberare și a se da posibilitate părților să depună eventuale concluzii , s-a amânat pronunțarea pentru astăzi. Recurenta DGFP Vaslui a depus concluzii .

Ulterior deliberării ,

CURTEA DE APEL :

Asupra recursului în contencios administrativ de față;

Prin sentința civilă nr. 193/CA din 14 decembrie 2006 pronunțată de Tribunalul Vaslui a fost admisă în parte acțiunea promovată de reclamanta P.F. ~~Florin~~ Florin împotriva deciziei nr. 9 din 05.04.2006 emisă de D.G.F.P. Vaslui, pe care a modificat-o în parte, în sensul că a admis în parte contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. 5025 din 16.02.2006 și a raportului de inspecție fiscală din 16.02.2006 pe care le-a anulat în parte, pentru suma de ~~104,3~~ lei, fiind exonerat de plata acesteia.

A fost obligat pârâta să plătească reclamantei suma de 104,3 lei cheltuieli de judecată.

Pentru a se pronunța astfel instanța de fond a reținut că reclamanta A.E. ~~Florin~~ Florin a formulat contestație împotriva deciziei nr. 9 din 05 aprilie 2006 a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Vaslui prin care i-a fost respinsă contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. ~~5025~~ din 16.02.2006.

Criticile aduse deciziei nr. 9 vizează calculul impozitului, a penalităților, majorărilor de întârziere, precum și neinclusiunea unor sume în categoria de cheltuieli deductibile.

Expertiza contabilă efectuată în cauză și pe care instanța și-o însușește a concluzionat că suma datorată de reclamantă este de ~~9.800.000~~ lei față de ~~9.800~~ lei cât s-a stabilit prin decizia de impunere nr. ~~5025~~ din 16.02.2006.

Cheltuiala deductibilă fiscal, de ~~9.800.000~~ lei, reprezintă cheltuieli de reparație la autoturismul folosit în scopul obținerii de venituri impozabile ale contribuabilului în toată perioada de funcționare.

Corect a apreciat expertul că aceste cheltuieli sunt deductibile din moment ce în toată perioada supusă controlului, cheltuielile cu benzina au fost considerate deductibile deși în patrimoniul contribuabilului nu era înregistrat nici un mijloc de transport.

În consecință, efectuarea reparațiilor la autoturism după încheierea contractului de comodat, sunt cheltuieli deductibile fiscal.

Pârâta nu a făcut nici o dovadă că acele cheltuieli sunt cheltuieli de reparație capitală, neavând nici o relevanță valoarea declarată de contribuabil a autoturismului.

Deci evaluarea utilizării autoturismului s-a făcut cu respectarea prevederilor art. 9 pct. 9 din H.G. nr. 1066/1999 și ale art. 10 alin. 1 lit. „f” din O.G. nr. 7/2001.

Celelalte motive invocate în contestație și reluate în acțiunea formulată nu sunt întemeiate, reclamanta însușindu-și concluziile raportului de expertiză.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs D.G.F.P. Vaslui care consideră că în mod greșit nu s-a făcut o partajare a numărului de kilometri parcurși în interes personal față de numărul de kilometri parcurși în interesul afacerii, pentru a determina o proporție corectă a reparațiilor.

De asemenea se critică sentința și sub aspectul stabilirii cuantumului cheltuielilor de judecată proporțional cu acțiunea admisă.

Prin întâmpinarea formulată, reclamanta-intimată apreciază că nici unul din cele două motive de recurs nu sunt fondate, solicitând respingerea recursului.

În recurs au fost depuse în copie mai multe înscrisuri: decizia nr. 9 din 05.04.2006, contractul de comodat, factura fiscală, referatul nr. 109 din 03 martie 2004.

Curtea examinând cererea de recurs și dosarul de fond, urmează a constata că recursul este fondat, avându-se în vedere următoarele considerente:

Reclamanta A.F. a formulat contestație împotriva deciziei nr. 9 din 05 aprilie 2006 a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Vaslui prin care i-a fost respinsă contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. din 16.02.2006.

Criticile aduse deciziei nr. 9 vizează calculul impozitului, a penalităților, majorărilor de întârziere, precum și neinclusiunea unor sume în categoria de cheltuieli deductibile.

Expertiza contabilă efectuată în cauză și pe care instanța și-o însușește a concluzionat că suma datorată de reclamantă este de lei față de lei cât s-a stabilit prin decizia de impunere nr. din 16.02.2006.

Greșit însă a reținut instanța de fond că deductibilă fiscal ar fi suma de , deoarece s-a reținut în mod clar în expertiza contabilă efectuată în cauză că suma datorată este de lei față de lei cât a fost stabilit prin decizia de impunere nr. din 16.02.2006.

Făcându-se corect calculele (lei - lei = lei), astfel că pentru această sumă de lei, reclamantul-intimat urmează a fi exonerat și nu de suma de lei, cum greșit s-a reținut în sentința recurată, deși din concluziile raportului de expertiză rezultă exact această sumă.

Deoarece în cauză s-a reținut în mod expres a fi considerată deductibilă factura din 15.09.2002 ce a reprezentat contravaloarea reparației caroseriei autoturismului Dacia ce face obiectul contractului de

comodat încheiat între [redacted] și [redacted] și P.F. [redacted] în, aceasta a fost avută în vedere de expert în proporția prevăzută de lege. Nu se poate reține că expertul nu a luat în calcul și cheltuielile efectuate cu combustibilul folosit, deoarece ca obiectiv al expertizei a avut în mod exclusiv factura cu contravaloarea reparațiilor la autoturism, neexistând nici un indiciu că prin actul de control a existat și un astfel de obiectiv, iar reclamantii nu au cerut prin acțiune a fi reținute ca deductibile sumele alocate pentru consumul de combustibil aferent perioadei verificate.

Referitor la cuantumul cheltuielilor de judecată acordate proporțional cu admisibilitatea în parte a acțiunii Curtea conform art. 274 din Codul de procedură civilă a stabilit că pârâta D.G.F.P. Vaslui are de achitat reclamantului intimat suma de [redacted] lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Așa fiind și având în vedere dispozițiile art. 312 din Codul de procedură civilă urmează a se admite recursul și a fi modificată în parte sentința civilă nr. 193 din 04 decembrie 2006 pronunțată de Tribunalul Vaslui în sensul celor reținute mai sus, urmând a fi menținute celelalte dispoziții ale sentinței recurate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Admite recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vaslui împotriva sentinței civile nr. 193/CA/14.12.2006, pronunțată de Tribunalul Vaslui în dosarul nr. [redacted]/89/2006, sentință pe care o modifică, o parte.

Anulează, în parte, decizia de impunere nr. [redacted]/16.02.2006 și raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 16.02.2006, pentru suma de [redacted] RON.

Exonerează pe reclamanta P.F. [redacted] în de plata sumei de [redacted] RON.

Obligă pe pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vaslui să plătească reclamantei P.F. [redacted] suma de [redacted] RON, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței atacate.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 27.04.2007.-

PREȘEDINTE,
R.L.

JUDECĂTOR,
O.M.I.

JUDECĂTOR,
T.D.I.

Grefier,

A.D.

Red. R.L.

Tehnored. I.R.

Tribunalul Vaslui: !

28.05.2007

2 ex.-

Opinie separată

Consider ca justificată soluția e admitere a recursului promovat de pârâtă, dar apreciez că, în fond, acțiunea reclamantei trebuia respinsă în integralitatea ei, întrucât cheltuielile în sumă de 985 lei ocazionate de repararea autoturismului proprietate personală a comodaților N. și înregistrate în contabilitatea agentului economic în baza facturii nr. /15.09.2002, emisă de S.C. „NIVAS” S.R.L. Vaslui, pentru suma de lei, nu era deductibilă fiscal.

Consider că atât prima instanță cât și instanța de control judiciar aveau obligația de a verifica conținutul contractului de comodat, autentificat prin încheierea notarială nr. din 05.08.2002, din care rezultă, fără echivoc, că P.F. „”, în calitate sa de comodat, s-a obligat ca doar „în caz de avarii să repare autoturismul înmatriculat sub nr. VS-01- pe cheltuiala sa”, în rest revenindu-i doar obligația simplă de „a-l întreține ca un bun proprietar”.

De asemenea ar fi trebuit să se observe că, în cuprinsul facturii nr. /15.09.2002, se face mențiunea expresă că în suma de lei este inclusă și valoarea lucrării „reparație capitală caroserie”, că aceste lucrări intervin la numai o lună de la darea în folosință a autoturismului, cu o vechime de 16 ani și că valoarea acestora

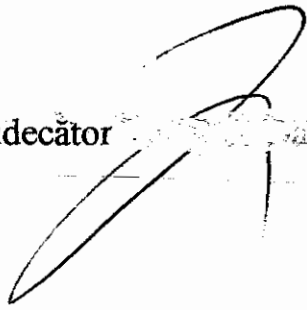
35/4

lei reprezintă nu mai puțin de 2/3 din valoarea estimată a bunului stabilită prin contract (art. 1180 din N.C.C. lei), ceea ce înseamnă că, în afara obligației contractuale, agentul economic a asigurat practic înlocuirea bunului primit în folosință, în favoarea exclusivă a comandanților, persoane fizice.

Dar, chiar dacă s-ar fi trecut peste aceste realități juridico-economice, instanțele nu puteau ignora faptul că, potrivit dispozițiilor art. 9 din Normele metodologice de aplicare a art. 9 din O.G. nr. 73/1999, aprobate prin H.G. nr. 1066/2000, în vigoare la data efectuării operațiunii în cauză, cheltuielile cu bunurile din patrimoniul personal al comerciantului, utilizate pentru desfășurarea activităților comerciale autorizate, sunt deductibile numai dacă sunt determinate proporțional cu numărul de kilometri parcurși în interesul și pentru realizarea activității de comerț.

Cum nu s-a prezentat nici un document din care să rezulte că s-a ținut o astfel de evidență și cum reparația capitală a fost făcută fără ca în sarcina comodatorului să se fi prevăzut o atare obligație, nu se putea trage altă concluzie decât faptul că lucrările de reparații au fost efectuate exclusiv în profitul comandanților și că, într-un asemenea caz, în mod justificat organul de control fiscal a apreciat că respectiva cheltuială nu este deductibilă, soluția menținerii deciziei de impunere în totalitatea ei, fiind cea legată.

Judecător

Red. T.D.-M.
Tehnored. I.R.
28.05:2007
2 ex.-